

INFORMER...

-Nije više TABU...

-Srednjoškolci u Americi

-Upoznajte...Temišvar

Sadržaj:

Ovako je počelo... 3

Informisanost mladih u Kikindi 4

O kancelariji za mlade 5

Upoznajte... Temišvar 6

Srednjoškolci u Americi 8

Nije više TABU... 9

Fudbal 10

Dani Ludaje 2010 11

U ovom projektu učestvovali su Centar za prava deteta Beograd, GTZ i Kancelarija za mlade Kikinda.

Projekat je podržalo Ministarstvo omladine i sporta.

Projektni tim čine: Milana Puzić, Dragana Banić, Biljana Mortvanski i Dragana Beloš kao i volonterke Kancelarije za mlade: Jelena Radojčin, Valentina Jerinkić i Tijana Popov.

gtz

Bundesministerium für
wirtschaftliche Zusammenarbeit
und Entwicklung

Република Србија
МИНИСТАРСТВО
ОМЛАДИНЕ
И СПОРТА

Ovako je počelo...

Grupa mladih okupljena oko Kancelarije za mlade (KZM) došla je na ideju i prepoznala potrebu za pokretanjem kikindskog informatora, nazvanog INFORMER. Informator je časopis namenjen mladima, sa ciljem poboljšanja njihove informisanosti o mogućnostima i prilikama za njih u lokalnoj sredini. Drugi cilj je i osposobljavanje samih mladih da aktivno učestvuju u pokretanju info servisa i da putem vršnjačke edukacije prenose znanje i informacije svojim vršnjacima. Sve to je podržao Centar za prava deteta (CPD) iz Beograda u saradnji sa Nemačkom organizacijom za tehničku saradnju GTZ (GmbH) - projekat "Jačanje struktura za osnaživanje i participaciju mladih u Srbiji", kao i sa Ministarstvom omladine i sporta Republike Srbije. Projekat se realizuje u četiri opštine: Obrenovac, Vračar, Ruma i Kikinda.

Obuka je sprovedena u dve etape. Prvo je u Beogradu sredinom maja 2010. godine održan dvodnevni seminar na kojem su se detaljno razradile teme vezane za prikupljanje, izradu i plasiranje informacija, kao i pisanje tekstova. Zatim je 28. maja održan jednodnevni seminar u prostorijama Centra za prava deteta u Beogradu, koji se odnosio na tehnički deo projekta (upoznavanje sa alatnama za obradu i prelamanje teksta).

U ovaj projekat, koji traje od 1. aprila do 15. novembra 2010. godine, aktivno su uključeni koordinator KZM Dragana Beloš, Milana Puzić, Biljana Mortvanski i Dragana Banić. Velika pomoć i podrška pri izradi informatora bile su i mlade aktivistkinje KZM Jelena Radojčin, Valentina Jerinkić i Tijana Popov.

uključiti se!
uključiti se!

Informisanost mladih u Kikindi

<i>Prava mladih ljudi</i>	4,49 %	<i>Lokalni objekti</i>	4,00 %
<i>Obrazovanje i profesionalna orijentacija</i>	4,36 %	<i>Pogodnosti za studente</i>	3,85 %
<i>Sportska dešavanja</i>	4,34 %	<i>Pomoć grupama sa specijalnim potrebama</i>	3,83 %
<i>Traženje zaposlenja</i>	4,32 %	<i>Aktivizam i studije</i>	3,80 % i 3,74 %
<i>Mogućnosti za putovanje</i>	4,25 %	<i>Administrativne procedure</i>	3,70 %
<i>Kulturna dešavanja</i>	4,14 %	<i>Psihološko savetovanje</i>	3,60 %
<i>Pogodnosti za mlade</i>	4,14 %	<i>Neformalno obrazovanje</i>	3,50 %
<i>Kontracepcija, polne bolesti</i>	4,10 %	<i>Psihoaktivne supstance</i>	3,36 %

Kancelarija za mlade opštine Kikinda obavila je u junu ove godine istraživanje o informisanosti mladih u našem gradu, na uzorku od 110 ispitanika starosti između 15 i 30 godina. Ovim istraživanjem smo želeli da saznamo koliko mladi znaju o onome što ih zanima i koje su to uopšte stvari koje ih zanimaju, kao i odakle dobijaju informacije koje su im potrebne. Dobijeni rezultati su vrlo zanimljivi. Između ostalog, ispitanici su davali ocenu od 1 do 5 o tome koliko ih pojedina vrsta informacija zanima. Tako su 1 davali onoj vrsti informacija koja ih nimalo ne zanima, a 5 onoj koja ih veoma zanima. Što se tiče procene sopstvene informisanosti, otprilike polovina mladih smatra da je dovoljno informisana o onome što ih zanima, a polovina je suprotnog mišljenja.

Najviše informacija mladi dobijaju preko interneta, tako se informiše čak 72,7% anketiranih. Zatim slede mediji (TV, štampa, radio), iz kojih se informiše 55,4% mladih, dok su na trećem mestu prijatelji i roditelji kao izvor informacija (35,4%). Školu kao izvor informacija navelo je samo 3,6% ispitanika, i to je podatak nad kojim bi škole trebalo da se ozbiljno zamisle.

Čak 95,4% mladih je izjavilo da bi im trebao jedan ovakav informator za mlade. Njih 72,7% je čulo za Kancelariju za mlade, dok je 55,4% njih znalo i čime se KZM bavi.

Ovi dobijeni odgovori će nam biti od velikog značaja tokom daljeg rada na ovom informatoru, jer su nam dali dragocen uvid u potrebe i interesovanja naših mladih sugrađana.

O Kancelariji za mlade

Kancelarija za mlade je osnovana 6. jula 2009. godine, a od 9. septembra 2009. godine njena vrata su otvorena za sve mlade.

Kancelarija za mlade je mesto gde se mladima pruža podrška u svakom obliku, kad god im je potrebna pomoć da dobiju informacije koje ih interesuju. Najkraće rečeno - naš zadatak je da odgovaramo na potrebe mladih.

Mi se nalazimo u Kulturnom centru (kancelarija broj 5) i pozivamo sve da dodu da se upoznamo, družimo i saradujemo. Od zanimljivih stvari koje su se dešavale u periodu koji je iza nas izdvajamo to što smo ugostili preko 30 razreda srednjih škola iz Kikinde, koji su u okviru časa građanskog vaspitanja došli u posetu Kancelariji za mlade. Organizovali smo radionice "Učimo zajedno mađarski i norveški jezik".

Kraj ovog kursa obeležen je predstavom u kojoj su polaznici glumili na norveškom, a predstavu je gledao i ambasador Kraljevine Norveške koji je posetio Kancelariju za mlade.

U poseti nam je bilo i 14 srednjoškolaca iz Preševa i Bujanovca, koji su nam odigrali predstavu "Ti i ja smo mi" na srpskom, albanskom, romskom i engleskom jeziku. Pored svih ovih poseta mi smo organizovali niz zanimljivih radionica. Pomenućemo neke: radionice kreativnog čitanja i pisanja, radionice u okviru projekta "Ne prolazi ulicom bez traga"...

A da ne bi sve ostalo samo na rečima, dodite kod nas da vidite koliko smo aktivni, da vi postanete aktivni i upoznati sa društvenim, kulturnim, muzičkim, sportskim i mnogim drugim dešavanjima.

Uključite se!
Uključite se!

Upoznajte...

Ova rubrika bi trebalo da postane nezaobilazni deo svakog broja INFORMER-a i u njoj ćemo pokušati da vam dočaramo gradove i gradiće u "okruženju" koje za malo para i uz dobru organizaciju možete posetiti.

Upoznajte... Temišvar

Temišvar (rum. Timisoara) je grad u Rumuniji. Najveći je grad Banata, leži na reci Begej i sedište je Županije Tamiš. Sa 412.753 stanovnika Temišvar je četvrti grad po veličini u Rumuniji. Temišvar je poznat i kao kulturni, obrazovni i trgovački centar zapadne Rumunije. Temišvar ima očuvane stare zgrade fascinantne arhitekture, i spektakularan istorijski centar. To je istovremeno i multikulturalna sredina, jer u gradu živi veliki broj pripadnika tri manjine: mađarske, nemačke i srpske.

U Temišvaru se nalazi sedište Eparhije temišvarske Srpske pravoslavne crkve, kao i Saveza Srba u Rumuniji, a takode se ovdje izdaje i srpski nedeljnik "Nasa reč". Grad se naziva i "Malim Bečom", jer je veoma dugo bio pod Habsburgovcima i njegovo sedište svojom arhitekturom i ambijentom podseća na stari deo Beča. Temišvar je jedan od rumunskih gradova koji su najudaljeniji od prestonice Bukurešta, dok je sa druge strane mnogo bliži Beogradu (155 km). Najbliži veći grad je na severu Arad (43 km).

ATRAKCIJE

Glavne atrakcije Temišvara skoncentrisane su na tri trga: Piața Unirii, Piața Victoriei, i Piața Libertății i parkovi Botanička bašta i Park Ruža.

Piața Unirii (Trg jedinstva) je centar starog grada i njemu se nalaze Muzej revolucije, katolička Katedrala Sv. Georgija, Stara palata prefekture Barokna palata koja je pretvorena u muzej, kao i Srpska pravoslavna crkva. Trg je naćikan kafeima sa prijatnim baštama, a kafa je jeftina i odlična.

Piața Victoriei (Trg Pobede / Trg Opere) je simbol rumunske revolucije protiv Čaušeskua. Na trgu se nalaze Nacionalna opera, Pravoslavna katedrala i Dvorać Huniazilor. Zgrade su uglavnom s kraja 19. i početka 20. veka, ali ima i nekih od pre-otomanskog perioda.

Piața Libertății (Trg slobode) je mali trg između Piața Unirii i Piața Victoriei. Na trgu je poznata statua Sv. Nepomuka.

MUZIKA

Proleće i leto su trenuci kada Temišvar najviše dolazi do izražaja zbog zbog muzičkih festivala koji se organizuju na nekoliko lokacija u gradu. Najviše se ističe trodnevni festival world muzike Plai (plai znači polje). U maju vredni posetiti filmski festival Timishort. Mesta kao Setup (Str Pestalozzi 22), The Note (Str Cornelia Salceanu 22) i Van Graph (Str Matei Corvin 4) organizuju nastupe gitarskih bendova, jazz i folk muzičara, kao i elektronike.

Operski kompleks na trgu Piața Victoriei je kulturno evorište Temišvara. Tu su smešteni tri pozorišta, kao i opera sa 700 mesta (www.ort.ro), dok karte koštaju od 5 do 7 €, što je nisko i za rumunske standarde.

Galerije i umetničke izložbe raštrkane su po celom gradu, a jedna od najzanimljivijih je Muzeul de Arta u Staroj prefekturi.

NOĆNI ŽIVOT

Temišvar se nalazi na krajnjem zapadu zemlje, i ima veliki broj studenata. Grad je zbog toga dobrim delom prilagođen načinu života mlade, multikulturalne populacije. Posetite pab Scârț Loc Lejer (Str Zoe 1), kao i azijski lounge-bar Komodo (Str Gh Lazar 5) sa velikim izborom koktela.

Aethernative Cafe (na početku ulice Str Marasesti) ima dobre svirke i tu se okuplja mahom studentska ekipa. Glavno pravilo: imajte u vidu snagu šljivovice (pălincă) ako nameravate da sledećeg dana budete funkcionalni.

ŠOPING

Iulius Mall u Temišvaru je najveći šoping centar u zapadnoj Rumuniji ima preko 80.000 m² i 210 prodavnica, supermarket, multiplex bioskop, bazen i skejt park.

Ukoliko smo uspeali da vas zainteresujemo da upoznate Temišvar, to ćete i moći zahvaljujući „Autoprevoz“-u Kikinda, jer će uskoro biti uspostavljena redovna autobuska linija Kikinda – Temišvar.

ZANIMLJIVOSTI

Temišvar je bio prvi grad u Evropi koji je imao uličnu električnu rasvetu 1884. godine. Temišvar je bio drugi grad u Evropi i prvi u Rumuniji sa uvedenim tramvajem na kolsku vuču. Postoje tvrdnje da je Gustav Ajfel, tvorac Ajfelovog tornja u Parizu, izgradio jedan od pešćanih mostova u Temišvaru preko reke Begej.

Srednjoškolci iz Kikinde u Americi

Naša opština učestvuje u programu SYLP (Serbia Youth Leadership Program), koji zajednički realizuju Ambasada SAD u Beogradu i organizacija Građanske inicijative. Ovaj program omogućava izabranim srednjoškolicima iz Srbije da provedu mesec dana na studijskom boravku u SAD. Evo šta nam je rekla jedna od novoizabranih učesnica SYLP-a o svojim očekivanjima vezanim za skoriji put u Ameriku:

"Kada sam se prijavila za SYLP, motiv koji me je pokrenuo da se zaista potrudim da postanem jedna od učesnica jeste bio izazov koji ovaj program nudi: upoznati novo, do tada nepoznato, i u neku ruku nedostupno, videti drugi kontinent... To su momenti za koje se vredi izboriti i dati sve od sebe. Odlazak u Ameriku za mene ne predstavlja samo let preko okeana, niti novu vizu u pasošu, već jedinstvenu priliku da u neku ruku testiram sopstvene predrasude, ali i sebe, u znatno drugačijoj sredini. Verujem da za najbolje stvari u životu novac najčešće nije potreban, već volja i upornost u ostvarivanju sopstvenih želja i ciljeva. Očekujem od ovog programa da omogućići grupi mladih ljudi, među kojima sam i ja, da stekne dragoceno iskustvo, upozna nove ljude, stekne prijatelje, a tokom tog procesa, promeni sliku o svetu i sebi u tom svetu."

Pitali smo i jednu učesnicu SYLP-a koja je već bila u Americi kakva su njena iskustva sa ovim programom:

"U Americi sam boravila u septembru i oktobru 2007. godine. Naravno da sam bila uzbuđena uoči puta jer je preda mnom bila nepredvidljiva jednomesečna avantura, ali ne mogu da kažem da sam strahovala oko bilo čega, jer smo imali odličnu organizaciju i orijentacionog timiniga pre polaska. Po dolasku u Ameriku, proveli smo

oko nedelju dana u Vermontu, koji mi je ostao u sećanju po neverovatno lepoj prirodi. Tamo smo se pripremali za predstojeći boravak u porodicama u koje smo smešteni, ali smo mnogo vremena provodili napolju, u zanimljivim aktivnostima kao što su planinarenje, vožnja kanoom, odlazak na bazen, kuglanje, branje jabuka... Porodica kod koje sam bila smeštena živi u Hantsvilu u Alabami. O njima zaista mogu da kažem samo lepe stvari jer su među najzaslužnijima što sam u Americi provela najlepših mesec dana u svom životu.

Glavna tema moje razmene bila je "Vladavina prava i pravosuđa", te smo posetili mnoge institucije, prisustvovali pravom sudjenju, upoznali se sa američkim pravosudem i mogli da zaključimo da se dosta razlikuje od srpskog. Razgovarali smo sa stručnjacima iz te i srodnih oblasti, bili na prijemu kod gradonačelnice, čak smo proglašeni počasnim građanima Hantsvila. Pored glavne teme razmene, seminari su obuhvatali i druge teme, kao što su javni nastup, sticanje samopouzdanja i liderskih veština, stereotipi i predrasude, humanitarni rad, aktivizam...

Učešće u programu otvorilo mi je vrata za slične razmene i putovanja. Ali i više od toga, ono je promenilo moj način života, pogled na svet i mnoge stavove. Mnogi prijatelji su rekli da smo tamo otišli kao klinici, a vratili se kao odrasli ljudi. U potpunosti se slažem sa tim."

Odlazak kod psihologa

Imajući u vidu da u našoj sredini ipak postoje tabu teme, na ovoj strani ćete ubuduće moći da pročitate mišljenje stručnjaka specijalizovanih baš za njih. Jedan od tabua je i odlazak kod psihologa. O tome smo razgovarali sa Nenadom Adamovim, psihologom zaposlenim u Kulturnom centru Kikinda.

Da li je po tvom mišljenju psiholog tabu tema u našoj sredini?

Ljudi imaju strah da se obrate psihologu, a naročito mlade osobe, jer se plaše da ne budu obeleženi. Međutim, treba shvatiti da u životu ne možemo sve sami da rešimo i da nije sramota potražiti pomoć, niti da to znači da smo manje sposobni ili manje vredni od drugih. Psiholog je neko ko će naše probleme da sagleda iz drugog ugla i time doprinese njihovom rešavanju.

Kada treba da se obratimo za pomoć?

Prijatelji i porodica treba da budu inicijatori, i kada primete da dragu osobu muči neki problem koji ne mogu sami da reše, treba da je upute kod stručnog lica. Često se dešava i da se mlada osoba sama obrati psihologu za pomoć, i tada više ne postoje ni tabui ni predrasude.

U kom uzrastu se mladi najčešće obraćaju za pomoć i ko je tu slobodniji, momci ili devojke?

Najteže je na prelasku iz detinjstva u rani pubertet. Njih tada čeka mnogo razvojnih zadataka: na planu seksualnosti, na planu odnosa prema široj sredini, intelektualni razvoj, drugačiji odnos prema roditeljima... Mladi u tom uzrastu sve više očekuju od okoline da ih prihvati kao ravnopravne, što nije uvek lako postići. Češće dolaze devojke. Mislim da je to stvar vaspitanja i mentaliteta, jer muškarci ipak pokušavaju da ostanu muškarci, koji sami mogu

da reše problem. Rekao bih da su ovo pravi tabui. Mladi su često nesigurni pa dolaze u pratnji prijatelja ili roditelja, ali treba shvatiti da odlazak kod psihologa ne boli, i da je sve to, u stvari, prijatno časkanje.

Najčešći problemi u našoj sredini?

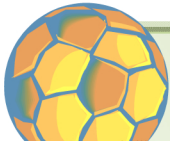
Recimo da su to porodični problemi, kao i lični, kada mladi pokušavaju da pronađu sebe i da shvate čime žele da se bave i kako da se uklape u svoju sredinu. Mladi imaju veliki problem sa prihvatanjem pravila, a postoji i realan problem sociopatije, tj. neosetljivosti prema drugima. Kikinda je zatvorena sredina, ali karakteristika mladih je da žele promene i treba im pomoći da pronađu najbolji način da se izbore za bolje uslove života. Iako to ne priznaju, oni ipak žele da ih neko uputi na pravi put kada se nađu u nedoumici, njima je tu potreban neki autoritet. Oni bukvalno nisu naučeni da se bave sobom, i tu bi veliku ulogu trebalo da odigraju lokalna zajednica, udruženja, institucije, škole i naravno mediji.

Da li se mladi javljaju zbog problema sa bolestima zavisnosti? Oni zbog toga veoma retko dolaze samostalno, ali problem očigledno postoji. Često mi se roditelji i prijatelji mladih ljudi obrate za pomoć. Ja tada porazgovaram s njima i uputim ih na odgovarajuće institucije koje su specijalizovane za tu vrstu problema.

* TABU – nepisano društveno pravilo kojim se zabranjuje da se govori ili raspravlja o određenim pitanjima.

* Radno vreme Nenada Adamova je od 9 do 14 sati, a njegova pomoć je potpuno besplatna.

Fudbal

Sve više mladih odlučuje se za bavljenje sportom, a to je najčešće fudbal. Mnogi od njih izbacuju negativnu energiju na terenu, tamo su sa svojim vršnjacima. Vole ovaj sport, zato što se stalno dešavaju razne promene na terenu, akcije, napadi, kontranapadi, zato što može lepo da se zaradi džeparac, jer svaki klub vremenom počne da plaća svoje igrače posle svake utakmice. Takođe, momci nakon dobro odigrane utakmice, zajedno slave pobeđu, uživaju u tome i to ih dovodi do nekog cilja u životu, kao što je npr. uspeh. Postoje i kladionice, gde se mladi ali i starija populacija klade i navijaju za svoje timove. Mnogo mladih odlazi svakodnevno u kladionice, kad god su neka dešavanja na terenu, neki su čak zavisni od toga.

Na teren izlaze dve ekipe od po 11 igrača, tu je i jedna lopta, jedan glavni i dvojica linijskih sudija. Svi igrači znaju pravila igre. Ipak, niko ne može precizno da izračuna kako će utakmica biti završena. Jedini razlog za to je takozvani ljudski faktor. Svaki pojedinac je u pravom smislu te reči "neizračunljiv".

U fudbalu se međutim ne događa uvek optimalna situacija. Ne pobeđuje uvek bolji klub, jer svako ima svoju vrednost. Gol daje ona ekipa koja se nade na pravom mestu u pravom trenutku.

I na kraju opet ostaje pitanje: "Zašto svi trče ka lopti, a kada je stignu, šutnu je što dalje od sebe?" 😊

U Kikindi imamo dva fudbalska tima, FK ZAK i Kikinda, i jedan ženski (FK Kikinda). Klub igračima obezbeđuje dresove i ostalu opremu, što ne znači da igrači ne mogu sebi da kupuju po svom ukusu.

Kikinda ima mnogo sportskih prodavnica sa velikim izborom opreme za ovaj sport. Najkvalitetnije kopačke su Adidas. Cene kopački kreću se od 1.450 do 20.000 din, a od ostale opreme:

- steznici Diadora su oko 990 din,
- štitnici - takođe Diadora 790 din,
- lopte koštaju od 650 do 3.000 din,
- golmanske rukavice od 590 do 1.290 din.

Kompletni dresovi su oko 1.590 din, šorcevi od 590 do 2.590 din, a majice 790 do 2.990 din. Jakne su oko 3.190 dinara.

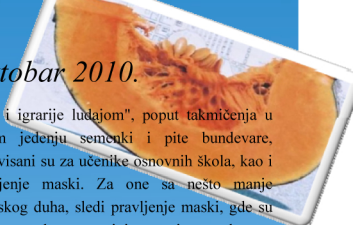
Dani Ludaje 8 – 10. Oktobar 2010.

Svake godine, sredinom oktobra, Kikinda postane na nekoliko dana centar Evrope i to zahvaljujući ludaji. Ona je poznata još kao tikva, bundeva, misirača, ali samo na severu Banata zovu je ludajom. Sve je krenulo još u davnoj prošlosti kada su ljudi, da bi opisali koliko je Kikinda ravna, govorili: "Popneš se na ludaju i vidiš Kekendu". 😊

Grupa mladih je 1986. napravila prve Dane ludaje. Krajem devedesetih godina prošlog veka, ova manifestacija je postala bitna srednjoevropska svečanost. A na Danima ludaje Lale se nadmeću čija je ludaja najduža i najteža.

Ova trodnevna manifestacija ima nekoliko svojih segmenata, a sve počinje u petak i traje do nedelje.

Petak je rezervisan za književno veče koje će biti održano u Kulturnom centru u 17h i koncertom grupe Balkanika sa početkom u 20h na trgu kod muzeja. Jedan od najinteresantnijih delova programa je i "Banatski fruštuk", što je zapravo nadmetanje žena gradskih i seoskih mesnih zajednica u pripremanju tradicionalnog doručka. I da nije "Banatskog fruštuka" na Danima ludaje u Kikindi, verovatno bi do sada već bila zaboravljena mnoga tradicionalna jela, kao što su: krompir u čakširama, pečene ludaje u kriškama, čorba od ludaje i krkljuš – pekmez od bundeve. Naravno, kako se radi o Vojvodini, onda je nemoguće zaobići i različite suhomesnate proizvode poput belolučnih kobasica, švargle, dimljene suve šunke i slanine, pa preko domaćeg belog "švapskog" sira, ovčijeg kiselog mleka i mokrinskog lisnatog sira sa višnjama, pa sve do slatkiša: gibanice od kiselog testa i lenje pite od ludal sve ovo samo za doručak koji počinje u subotu 10h na gradskom trgu.

"Igre i igrarije ludajom", poput takmičenja u brzom jedenju semenki i pite bundevare, rezervisani su za učenike osnovnih škola, kao i pravljenje maski. Za one sa nešto manje sportskog duha, sledi pravljenje maski, gde su deca posebno motivisana jer rade sa materijalima sa kojima obično ne "vajaju" na časovima likovnog vaspitanja: bundevom, kukuruzom, pasuljem, suncokretom, šargarepom, paprikom, jabukama, različitim lišćem... Na Danima ludaje mame i tate, bake i deke, bate i seke sa svojim mališanima prave najoriginalnije kostime za maskenbal koji nas uvodi u popodnevni deo turističkih dešavanja.

Tako lagano stižemo i do finalnog dela, kada će stručni žiri izmeriti čija je ludaja najduža i najteža. Do sada je apsolutni šampion u dužini tikva od 213 cm, a svakako najteža ludaja do sada izmerena u Kikindi vagala je čak 253,4 kg. Da bi se odgajali takvi plodovi neophodno je puno sunca, toplote, dovoljno dubrenja, vode i naravno, kao i za sve u životu – ljubavi.

To nas dovodi do subotnje večeri koje je rezervisano za koncert **Željka Samardžića** na gradskom trgu kod fontane, sa početkom u 20h. Nedeljno jutro počinje takmičenjem u kuvanju riblje čorbe u Kulturnom centru od 10-14h i sportskim aktivnostima na Jezeru. U toku dana biće održane izložbe u galeriji TERRA i „S“ i 4. Mini sajam preduzetnika.

ДАНИ ЛУДАЈЕ

25

Kancelarija za mlade
Trg srpskih dobrovoljaca 23
Kikinda

Tel:0230/22544;Fax:0230/26240

E-mail: informerkikinda@yahoo.com

